

1. במדבר פרק לו

(ו) וידבר לקוח אל משה בקרבת מואב על ירדן ירדו לאמר: (נא) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם פי אהם עברים את הירדן אל ארץ כנען: (גב) והורשעם את כל ישיב הארץ מפניכם ואבדו את כל משפיעתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: (גו) והורשעם את הארץ וישבם בה פי כלם נתתי את הארץ להתנתלקם את הארץ במוך למשפחתכם קרב תרבו את נחלתו ולקמט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה המוך לו יקה למסות אבתים תתקבלו: (נה) ואם לא תורישו את ישיב הארץ מפניכם וקה אשר אשר תותירו מהם לשפים פציניכם ולציניגם פציניכם וצרו אתכם על הארץ אשר אתם ישיבים בה: (נו) והנה פאשר דפויתי לקשות להם אעשה לכם: פ

2. ויק"י (נז) והורשעם את הארץ - וסכסס סומס מושגייה ולא ויטכסם כה סוכלו לכהמייים כה, ולס ללו לא סוכלו לכהמייים כה:

3. השגות הרמב"ד לספר המצוות שכחה העשיר ד"ה מצוה רביעית
מצוה רביעית שצטוונו לרשת הארץ אשר נתן האל יתברך ויחלה לאבדנונו לאברהם ליצחק וליעקב ולא נעזבה ביד זולתנו מן האומות או לשממה. והוא אמרו להם (מסעי לג ורמב"ן שם) והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה והתנתחתם את הארץ.

4. ייזולאל

(פרק לו) (כ) ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי פאמר להם עם קוץ אלה ומאראו יצאו: (כא) ואחמק על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל פגוים אשר באו שמה: ס
(כב) לכן אמר לבית ישראל פה אמר אדני קוץ לא למענכם אני עשה בית ישראל פי אם לשם קדשי אשר חללכם פגוים אשר באתם שם: (כג) וקדשתי את שמי המדול המחולל פגוים אשר חללכם בתוכם וקדעו הגוים פי אני קוץ גוים אשר באתם שם: (כד) ולקחתי אתכם מן הגוים וקפצתי אתכם מפל הארצות והבאתי אתכם אל ארמנתם: (כה) וזרקותי עליכם מים טהורים וטהרתם מפל גלולכם אטהר אתכם: (כו) ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אמתו פקורבכם וקדשתי את אשר פחשו תלכו ומשפטו יקדשו וקדשתי אתם לב פשר: (כז) ואת רוחי אמתו פקורבכם וקדשתי את אשר פחשו תלכו ומשפטו יקדשו וקדשתי אתם לב פשר: (כז) ואת רוחי אמתו לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:

5. לכ"י

(כ) ויחללו את שם קדשי - הכפילו את כבודי ונמו החילו כלל כלמור לוויניכם עליהם עם ה' אלה ומאכלו יללו וכלו כיה יכולת בילו להלל את עמו ולת אכלו: (כב) לא למענכם אני עושה - התאוה עולותיכם: (כג) וקדשתי את שמי - ומה הוא הקיוף ולקחתי סוכס מן הגוים: (כה) מים טהורים - אכפר עליכם ולעביר מומותיכם כהזית מי חטאת המעבירין מומותם המת: (כו) לב חדש - יכל סכמתלך לסוכה:

6. שולחן ערוך אורח חיים תקסא

א ה'רואה (א) ע'רי יהודה (ב) פ'קורבן אומר: ע'רי קדשך ה'ינו מדבר, וק'רע וואינו תיב לק'רע אילא פשפטי' סמור להם פ'מי העופים ל'ירושלים (פ'ית יוסף).

ב ה'רואה את י'רושלים פ'קורבנה, אומר: צ'יון ה'נה קדבר שקמה וק'רע: וק'רע וק'רע (ב) פ'ית ה'פקדוש, אומר: פ'ית קדשנה ו'תפאר'תנו אשר ה'ללה (פ) א'בת'ינו ה'נה לש'פת אש ו'כל מ'תק'דנו ה'נה ל'ק'ר'פה, (ג) וק'רע.

7. חגיגה ה'

ו'קרימה גיג'י] ודמע תדמע וחדד עיני דמעה כי נשבה עדר ה' אומר ר' אלעזר שלש דמעות הללו כמה אחת על מקדש ראשון ואחת על מקדש שני ואחת על ישראל שגלו ממקומן ואינא דאמרי אחת על ביטול תורה בשלמא למאן דאמר על ישראל שגלו היינו דכתיב כי נשבה עדר ה' אלא למאן דאמר על ביטול תורה מאי כי נשבה עדר ה' כ'יון שגלו ישראל ממקומן אין לך ביטול תורה גדול מזה.